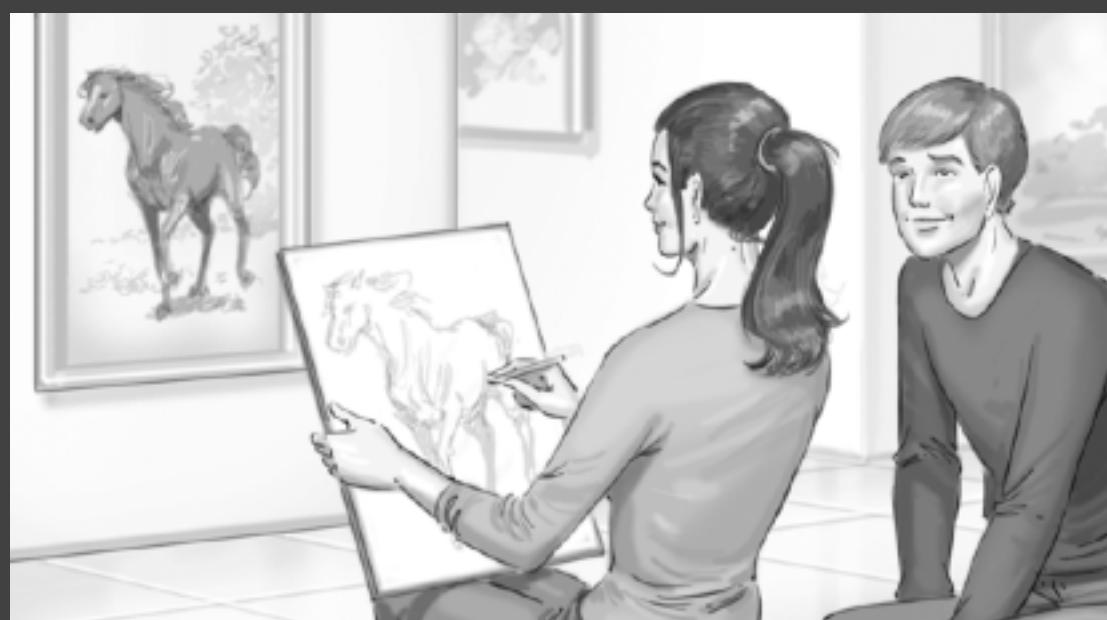

SCENARIUSZ

Film otworzy ujęcie stanowiące, na którym zobaczymy kompleks budynków Muzeum Śląskiego. Widok powinien robić wrażenie i przedstawiać imponującą skalę obiektu. Po wejściu kamery do środka usłyszymy głos lektora

Z okazji 90-tych urodzin #naszemuzeum zapytaliśmy, co to dla Was znaczy.

Następnie bohaterowie w różnym wieku krótko opowiedzą czym jest dla nich Muzeum Śląskie. Bardzo ważne jest, aby bohaterowie nie stali sztywno przed kamerą. Moim celem jest uniknięcie efektu tzw. „gadających głów”. W związku z tym nasi bohaterowie powinni wejść w interakcję z kamerą po chwilowym przerwaniu swoich czynności lub w samym środku trwania jakiejś sytuacji.

Kobieta z dzieckiem na rękach. Typowa rodzinna sytuacja. Mąż przekazuje małe dziecko na ręce swojej żony, ta po chwili zauważa zbliżającą się kamerę i zwraca się wprost do niej:

Dla mnie to miejsce, w którym czuję się mile widziana z całą rodziną.

Kobieta przytula swoje dziecko, a następnie wraca do członków swojej rodziny.

Ujęcie z udziałem starszego pana. Senior stojący przed jedną z ekspozycji pokazuje coś swojemu wnuczkowi. Po chwili zauważa zbliżającą się kamerę i mówi wprost do niej:

Łączące doświadczenie ze świeżą energią.

Następnie wraca do wnuczka, a kamera wędruje dalej. Dociera do pary nastolatków szkicujących w dużym skoroszycie. Dziewczyna odrywa się na chwilę od skoroszytu i mówi wprost do kamery:

Można tu nie tylko oglądać, ale samemu coś stworzyć.

Po czym zaczyna rysować dalej.

SCENARIUSZ

Migający chłopiec stoi po środku dużej sali. Kamera kręci się wokół niego, by po chwili zatrzymać się tuż przed nim. Chłopiec zaczyna migać, a na ekranie pojawiają się napisy:

To miejsce dla wszystkich.

Kolejne ujęcie to pracownik muzeum podczas swoich obowiązków. Widzimy go jak wskazuje kierunek zwiedzania gościom w muzeum, a następnie zauważa zbliżającą się kamerę i zwraca się wprost do niej:

Pracujemy z ludźmi i dla ludzi.

Następnie do pracownika podchodzą kolejni goście, a on ponownie wraca do swojej pracy. Kamera rusza dalej.

Kolejne ujęcie przedstawia kobietę na wózku, która porusza się jadąc wprost na kamerę. Jest to dynamiczna scena, a bohaterka jest w ciągłym ruchu. Po chwili zwraca się wprost do kamery:

Bo nasze muzeum ma 90 lat i ciągle patrzy w przyszłość.

Ujęcie zamykające zostanie zrealizowane za pomocą drona. Efekt liczby 90 ułożonej z ludzi zostanie osiągnięty w postprodukcji za pomocą multiplikacji osób.

Powyższy scenariusz idealnie nadaje się do wersji trzydziestosekundowej, którą rekomenduję.

Założenia produkcyjne mówią również o wersji 45' i jeśli się na nią zdecydujemy to warto przemyśleć wersję z większą ilością bohaterów. Pomysłów nie zabraknie, a kolejnymi bohaterami mogą być np. zagraniczni goście, nauczyciel z uczniami na szkolnej wycieczce czy opiekun ze starszą osobą.

